

[Indenrigsministeren.]

ved automatisk optages i Krigsforsikringsforbundet. Fremdeles er der en Del Ejendomme, som er undtaget paa Grund af deres Anvendelse, og jeg gør opmærksom paa, at der paa dette Punkt er sket enkelte Ændringer i Forslaget i det andet høje Ting. Undtagne er, som Lovforslaget her foreligger, militære Anlæg bortset fra kommunale Kaserne, endvidere Fabrikker og Værksteder for Fremstilling af Krigsmateriel, Lufthavnes og Jernbaners Bygninger samt Kirker. Endelig er udskudt de kongelige Slotte og Palæer, der undtages, selv om de af særlige Grunde maatte være brandforsikrede i private Selskaber eller genforsikrede i saadanne Selskaber.

Uden for Forsikringen falder tillige Gasværker, Elektricitets- og Vandværker tilhørende Kommuner, som den 18. Oktober 1939 selv bær Risikoen for Brandskader paa saadanne Værker, uanset om de maatte have genforsikret denne Risiko.

De brandforsikrede Ejendomme, der omfattes af Krigsforsikringen, inddeles, som man vil se af Lovforslagets § 1, i fire Krigsforsikringsforbund, der foreslaas kaldt Krigsforsikringen af Bygninger i København, Krigsforsikringen af Bygninger i Købstæder, Krigsforsikringen af Landbrugsbygninger og Krigsforsikringen for bymæssige Bebyggelser i Landkommuner. Disse fire Forbund er økonomisk uafhængige af hinanden. Grundejerne i Landbrugsgruppen f. Eks. kan altsaa ikke i Kraft af denne Ordning komme til at betale Skader, der sker i Byerne.

Den nærmere Ordning af Gruppeinddelingen i § 1 er i øvrigt den, at Krigsforsikringen af Bygninger i København omfatter Bygninger i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner. Af forsikrede Bygninger i det øvrige Land omfatter Krigsforsikringen af Bygninger i Købstæder de i Købstadkommuner beliggende Bygninger, der ikke hører til en Landbrugsejendom. Krigsforsikringen af Landbrugsbygninger omfatter dem, der hører til en Landbrugsejendom, og Krigsforsikringen for bymæssige Bebyggelser i Landkommuner omfatter alle andre Bygninger.

Ved den foreslaaede Inddeling deles Landet i fire omtrent lige store Grupper, idet Hovedstadsgruppen omfatter en Forsikringssum paa i alt ca. 4½ Milliard Kroner, Købstadgruppen ca. 3½ Milliard Kroner, Landbrugsgruppen ca. 3 Milliarder Kroner og Gruppen bymæssige Bebyggelser i Landkommuner ca. 4 Milliarder Kroner. Den

bymæssige Bebyggelse omkring Hovedstaden og Købstæderne er medtaget i den Gruppe, jeg sidst nævnte.

Som det fremgaar af Lovforslagets Titel, er der Tale om en Krigsforsikring af Bygninger, og dette understreges i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, hvor det anføres, at Forsikringen omfatter mur- eller nagelfast Tilbehør til Bygningen. Forsikringen omfatter derimod ikke Løsøre, hvad enten dette nu maatte være Maskiner, Varelager eller Indbo eller Besætning og Inventar til Landbrugsejendomme.

Bestemmelsen om den Skade, som Forsikringen dækker, findes i Lovforslagets § 5. Bestemmelsen er affattet saaledes, at Forsikringen dækker Skade paa Bygninger med Tilbehør, som efter Krigsklausulen i de gældende Betingelser for Bygningers Brandforsikring er undtaget fra Brandforsikring.

Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at f. Eks. Skade paa Bygninger som Følge af Minesprængninger omfattes af Lovforslaget. Naar der sker Skade af den Art, kunde det altsaa ifølge de almindelige Bestemmelser i Lovforslaget føre med sig, at Forsikringen skulde sættes i Kraft med Nedsættelse af de Forvaltningsnævn, som jeg om lidt kommer til. Da man imidlertid i Folketingsudvalget har været enig med mig i, at det vilde være uhensigtsmæssigt, om Anmeldelse af saadanne Smaaskader som knuste Vinduesrunder, revnede Gavle og den Slags, som vi har hørt Tale om i den sidste Tid, ubetinget skulde have til Følge, at det blev nødvendigt at sætte Forsikringen i Kraft, saa at Grundejerne derved kom til at betale Omkostningerne ved Nedsættelse af Forvaltningsnævn og disses Administration, er der i Folketinget i § 5 indsat en Bestemmelse, der siger:

„Saafremt der af Statskassen forskudsvis udredes en Billighedsrestatning for Skader, der omfattes af Forsikringen, bliver Beløbet at dække af vedkommende Krigsforsikringsforbund, dersom der maa opkræves Bidrag til Dækning af andre Skader.“

Det vil altsaa sige, at man forudsætter, at Statskassen dækker Smaaskader i Henhold til Bevilling paa de aarlige Bevillingslove, og at Beløb, der udredes for saadanne Smaaskader, som i øvrigt hører under Forsikringen, kun skal dækkes af vedkommende Krigsforsikringsforbund, dersom der maatte blive opkrævet Bidrag til Dækning af andre Skader. Dersom saadanne andre større Skader ikke indtræffer og Forvaltnings-